

- 3. cikk c) pontját [Alstom, Alstom Grid AG (korábban Areva T&D AG), T&D Holding (korábban Areva T&D Holding SA) és Alstom Grid SAS (korábban Areva T&D SA) tekintetében];
- másodlagosan csökkentse lényegesen a fellebbezőkkel szemben kiszabott bírság összegét;
- kötelezze a Bizottságot az összes költség viselésére, ideértve a fellebbezők Törvényszék előtti eljárás keretében felmerült költségeit;
- amennyiben úgy ítéli meg, hogy a jogvita nem dönthető el jogerősen, utalja vissza az ügyet a Törvényszék másik tanácsához és a költségekről később határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

A fellebbezők öt jogalapot hoznak fel fellebbezésük alátámasztására.

A két részből álló első jogalapjukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 269. cikket azáltal, hogy úgy ítéli meg, hogy a bizottsági határozat megfelelően indokolt. Ezzel kapcsolatosan először is azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 9099. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság jogilag megkövetelt módon indokolta az Alstom az Areva T&D SA-val és az Areva T&D AG-val való fennálló egyetemleges felelősségét, arra a tényre alapítva, hogy az Alstom nem döntötte meg a leányvállalataira gyakorolt meghatározó befolyásra vonatkozó vélelmet, miközben a Bizottság nem válaszolt az Alstom által e vélelem megdöntése érdekében nyújtott bizonyítékokra (első rész). A fellebbezők másodszer azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 200. pontjában úgy ítélte meg, hogy a Bizottság jogában állt nem indokolni, hogy miért szabott ki a határozat meghozatalának napján gazdasági egységet nem képező két társaságra egyetemleges bírságot.

A második jogalapjukkal a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék megsértette az EUMSZ 263. cikkel együttesen értelmezett Bíróság Alapokmányának 36. és 53. cikkét, azáltal, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 101-110. pontjában (első rész), 148-150. pontjában (második rész) és 214-216. pontjában saját érvelésével helyettesítette a Bizottság érvelését azzal, hogy utólagosan olyan indokolást tulajdonított a vitatott határozatnak, amely abban nem szerepel. Továbbá a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 206. pontjában azt állapította meg, hogy két olyan társasággal szemben, amely a határozat meghozatalának napján nem képez gazdasági egységet, a Bizottság egyetemleges szabott ki bírságot (negyedik rész).

A harmadik jogalap, amely arra hivatkozik, hogy a Törvényszék az EUMSZ 101. cikket, és különösen a valamely anyavállalatnak a leányvállalatai által tanúsított magatartás betudhatóságára irányadó szabályokat, valamint az Európai Unió Alapjogi Char-

tájának 47.és 48. cikkében előírt tisztességes eljárás elvét és az ártatlanság vélelmét megsértve probatio diabolicát írt elő, két részből áll. A fellebbezők arra hivatkoznak, hogy:

- a) a Törvényszék egyrészt annak megerősítésével, hogy az Alstomnak tudható be a leányvállalatai által megvalósított magatartásokért való felelősség, és azáltal, hogy a meghatározó befolyás gyakorlására vonatkozó vélelem ítélkezési gyakorlatból következő elveit alkalmazta, a megtámadott ítélet 84110. pontjában megsértette a tisztességes eljárásról való jogot valamint az ártatlanság vélelmét, mivel a felelősségbetudhatóságának kérdése kapcsán az anyavállalat által a leányvállalatai felett meghatározó befolyásának tényleges gyakorlásának olyan meghatározását alkalmazta, amelynek semmi köze sincs az érintett piacon tanúsított tényleges magatartáshoz és ennél fogva megdönthetlenné teszi e vélelmet;
- b) a Törvényszék másrészt a megtámadott ítélet 144-152. pontjában tévesen alkalmazta a jogot az Areva T&D Holding SA-nak az Areva T&D SA-ra és az Areva T&D AG-ra a 2004. január 9. és május 11. között ténylegesen gyakorolt meghatározó befolyás meghatározásakor.

A negyedik jogalap arra vonatkozik, hogy a Törvényszék megsértette az egyetemlegesség fogalmát azáltal, hogy a megtámadott ítélet 214216. pontjában úgy ítélte meg, hogy az egyetemlegesség azon társaságok részesedésének alapján kerül meghatározásra, amelyekkel szemben a Bizottság egyetemleges szab ki bírságot (első rész), valamint azáltal, hogy a megtámadott ítélet 232236. és 238. pontjában megsérti a jogbiztonság és a büntetések egyéniesítésének elvét és az EUSZ 13. cikket Bizottság egyes szankcionált vállalkozások felelősségének megállapításával kapcsolatos hatáskörének átruházására.

Az ötödik jogalap arra vonatkozik, hogy a Törvényszék megsértette a kifejtett jogalapokra való válaszadásra vonatkozó kötelezettségét, mivel a megtámadott ítélet 223230. pontjában téved a hatékony jogorvoslathoz, valamint a bírói jogvédelemhez való jogra vonatkozó jogalap terjedelme tekintetében, és ezáltal nem a felhozott jogalapra, hanem egy olyan jogalapra válaszol, amire az eljárás felei nem is hivatkoztak.

A Bíróság elnökének 2011. április 15-i végzése (a Tribunale di Milano (Olaszország) előzetes döntéshozatal iránti kérelme) — Vitra Patente AG kontra High Tech Srl

(C-219/09. sz. ügy) ⁽¹⁾

(2011/C 211/38)

Az eljárás nyelve: olasz

A Bíróság elnöke elrendelte az ügy törölését.

⁽¹⁾ HL C 205., 2009.8.29.